

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: R. S.
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2025, č. j. X.,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 3. 11. 2025 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 2. 7. 2025 o odnětí invalidního důchodu od 6. 8. 2025.
2. Z napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaná vycházela z posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 8. 10. 2025. Podle tohoto posudku je zdravotní stav žalobce dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění

(dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), avšak pokles pracovní schopnosti činí pouze 25 %, a žalobce proto není invalidní podle § 39 odst. 1 tohoto zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo označeno postižení odpovídající kapitole II oddílu A položce 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), přičemž dolní hranice 35 % byla podle § 4 odst. 2 této vyhlášky snížena o 10 procentních bodů s odůvodněním, že žalobce je na zdravotní postižení adaptován.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalované a replika žalobce

3. Žaloba je stručná. Z jejího obsahu však plyne, že žalobce nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu a s odnětím invalidity prvního stupně. Uvádí, že po prodělaném nádorovém onemocnění nadále trpí vyčerpaností, únavou, bolestmi, nesoustředěností, ospalostí a psychickými obtížemi. Má za to, že jeho omezení odpovídají invaliditě prvního stupně a že mu bylo fakticky „odečteno“ 10 % jen proto, že se snaží v rámci možností pracovat a fungovat.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na napadeném rozhodnutí. Uvedla, že zdravotní stav žalobce byl v námitkovém řízení nově posouzen, rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno do kapitoly II oddílu A položky 1c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, odpovídající rozpětí 35 až 45 %, avšak vzhledem ke stabilizaci a adaptaci byl pokles pracovní schopnosti důvodně snížen o 10 procentních bodů na výsledných 25 %. Žalovaná zdůraznila, že je při svém rozhodování vázána odbornými posudkovými závěry.
5. Žalobce v replice zůstal na svém stanovisku. Namítal, že ho žádný posudkový lékař osobně neviděl, nebyl tedy dostatečně zjištěn jeho zdravotní stav.

III. Řízení před krajským soudem

6. K žádosti soudu vypracovala Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Brně (dále též jen „posudková komise“ či „PK MPSV“) dne 24. 3. 2026 posudek. Žalobce byl jednání komise přítomen a byl i vyšetřen přítomnými lékaři. Posudková komise vycházela ze soudního a správního spisu i z doložené zdravotnické dokumentace.
7. Posudková komise uvedla, že žalobce je po komplexní léčbě germinálního nádoru st. IIC, Tx N3 M0, S1, diagnostikovaného v červnu 2021, po operaci a chemoterapii, přičemž od září 2022 trvá kompletní remise. Reziduálně přetrvává významná hypofunkce levé ledviny, chronická renální insuficience G2 až G3a. Dle doložených kontrol je onkologické onemocnění dlouhodobě v remisi, objektivní nálezy jsou stabilizované, bez známek recidivy nebo progresu. Žalobce pracuje od roku 2012 dosud na plný pracovní úvazek jako obchodně technický poradce; zaměstnavatel mu umožňuje práci z domu.
8. Posudková komise za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označila postižení uvedené v kapitole II oddílu A položce 1c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na dolní hranici rozpětí, tedy 35 %. Současně uzavřela, že vzhledem k dlouhodobé remisi onemocnění, stabilizaci zdravotního stavu a adaptaci žalobce na zdravotní postižení jsou splněny podmínky pro postup podle § 4 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity, a proto se výsledná míra poklesu pracovní schopnosti snižuje o 10 procentních bodů na 25 %. Žalobce tak není invalidní v žádném stupni podle § 39 zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise potvrdila též datum zániku invalidity k 23. 6. 2025.

9. K posudku se žalobce podáním ze dne 7. 4. 2026 vyjádřil tak, že s ním nadále nesouhlasí. Opětovně zdůraznil únavu, nespavost, vyčerpání, nesoustředěnost, psychické obtíže a omezení v pracovním i soukromém životě. Za nesprávné pokládá zejména snížení o 10 procentních bodů s odůvodněním, že se se svým stavem „smířil“ a snaží se fungovat. Namítl rovněž dílčí údaj v posudku, že k jednání komise přišel bez opěrné pomůcky, k čemuž uvedl, že jeho onemocnění nesouvisí s pohybovým aparátem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, „s. ř. s.“).
11. Žaloba není důvodná.
12. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 4 téhož zákona se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, přičemž se bere v úvahu mimo jiné, zda jde o stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Pro soudní přezkum je přitom rozhodný skutkový a právní stav, který tu byl v době vydání napadeného správního rozhodnutí; posudkové hodnocení proto musí směřovat právě k tomuto okamžiku (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2004, č. j. 5 Ads 34/2003-82, č. 526/2005 Sb. NSS).
13. Správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod odborně neposuzuje. Posudek posudkové komise MPSV hodnotí jako každý jiný důkaz, avšak vzhledem k jeho významu v řízeních o invaliditě bývá právě tento důkaz stěžejní, jestliže je úplný, celistvý a přesvědčivý (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS; dále např. rozsudky NSS ze dne 30. 7. 2015, č. j. 9 Ads 292/2014-34, či ze dne 15. 8. 2018, č. j. 3 Ads 212/2017-25).
14. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které posuzovaný namítá, musí vycházet z úplné zdravotnické dokumentace, uvést rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, správně ji podřadit pod příslušnou položku vyhlášky a současně přesvědčivě vysvětlit, proč stanovila právě konkrétní procentní míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zákonného rozpětí (srov. zejména rozsudky NSS ze dne 30. 7. 2015, č. j. 9 Ads 292/2014-34, a ze dne 15. 8. 2018, č. j. 3 Ads 212/2017-25).
15. Posudek PK MPSV ze dne 24. 3. 2026 těmito požadavkům vyhovuje. Posudková komise vycházela ze správního a soudního spisu i z relevantní zdravotnické dokumentace, žalobce byl jejímu jednání přítomen a byl přítomnými lékaři rovněž vyšetřen. Posudek podrobně popisuje průběh základního onkologického onemocnění, jeho léčbu, následný zdravotní vývoj i aktuální funkční dopady stabilizovaného stavu do pracovní schopnosti žalobce.
16. PK MPSV přesvědčivě odůvodnila i výběr rozhodujícího zdravotního postižení a jeho podřazení pod kapitolu II oddíl A položku 1c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Z posudku je zřejmé, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po komplexní léčbě germinálního nádoru v dlouhodobé kompletní remisi s reziduální hypofunkcí levé ledviny. Současně komise vysvětlila, proč

stanovila základní míru poklesu pracovní schopnosti právě na dolní hranici příslušného rozpětí, tedy 35 %.

17. Přesvědčivý je rovněž závěr PK MPSV o použití § 4 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Komise vyložila, že onkologické onemocnění je dlouhodobě v remisi, zdravotní stav žalobce je stabilizovaný a žalobce je na své zdravotní postižení adaptován. Judikatura Nejvyššího správního soudu přitom připouští, že důvodem zániku či snížení stupně invalidity nemusí být pouze zlepšení zdravotního stavu, ale též jeho stabilizace spojená s adaptací a obnovením pracovní schopnosti v relevantním rozsahu; takový důvod však musí být v posudku konkrétně a jednoznačně vysvětlen (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 2. 2016, č. j. 2 Ads 280/2015-35). Právě to se v nyní posuzované věci stalo.
18. Žalobní argument, že je žalobce fakticky „penalizován“ za to, že se snaží pracovat a fungovat, soud nesdílí. Posouzení adaptace na zdravotní postižení není sankcí za pracovní aktivitu, nýbrž zákonným hlediskem výslovně předvídaným v § 39 odst. 4 a 7 zákona o důchodovém pojištění. Jestliže posudkové podklady prokazují stabilizovaný zdravotní stav a zachovanou schopnost vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu, je zohlednění adaptace při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti namístě.
19. Žalobce v řízení namítal především únavu, vyčerpání, nespavost, nesoustředěnost, bolesti a psychické obtíže. Posudková komise tyto obtíže nepominula, avšak správně je poměřovala objektivními odbornými nálezy. Ze spisového materiálu neplyne, že by k datu vydání napadeného rozhodnutí byly doloženy další objektivně zachycené funkční poruchy takové intenzity, které by odůvodňovaly vyšší míru poklesu pracovní schopnosti nebo závěr o invaliditě prvního stupně.
20. Pokud žalobce zpochybnil dílčí zmínku v posudku, že k jednání PK MPSV přišel bez opěrných pomůcek, jde v souzené věci o okolnost bez významu pro vlastní posudkový závěr. Rozhodující zdravotní postižení žalobce nesouvisí s postižením pohybového aparátu a uvedená dílčí poznámka nemůže sama o sobě zpochybnit jinak celistvý a přesvědčivý závěr komise.
21. Soud proto neměl důvod provádět další dokazování. Jeho úkolem není nahrazovat odborné posudkové závěry vlastní úvahou, nýbrž přezkoumat, zda posudek poskytuje dostatečný skutkový podklad pro právní posouzení věci. To je v nyní projednávané věci splněno (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2025, č. j. 3 Ads 203/2024-48). Závěry PK MPSV současně korespondují se závěry přijatými v předcházejícím řízení.
22. Soud proto uzavírá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí činil pokles pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu 25 %, žalobce tedy nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a žalovaná nepochybila, pokud námitky žalobce zamítla a potvrdila odnětí invalidního důchodu.

V. Závěr a náhrada nákladů řízení

23. V soudním řízení bylo potvrzeno, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Žaloba není důvodná, krajský soud ji proto zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Nyní projednávaná věc se týkala

důchodového pojištění, a proto ani žalovaná *ex lege* nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem.

Brno dne 23. dubna 2026

Lenka Bahýřlová v. r.
samosoudkyně